

R5248

Earthly Loves Vs. Heavenly Love பூம்கூர்ய ஆசைகளும் பரலோக ஆசையும்

கடந்த சில வருடங்களுக்கு முன்னதாக நாகரீக உலகமானது உணர்ச்சி, சிற்றின்பம் மற்றும் குற்றம் இவைகளின் யுகத்தில் நுழைந்திருக்கிறது என்று பத்திரிக்கையாளர்கள் உணருகிறார்கள். நல்ல பத்திரிக்கையாளர்களான நிருபர்கள் பிரசுரமாகும் செய்திகள் கோபம் மற்றும் சிற்றின்பத்தை கிளறுவதாக உணர்ந்து, இவைகளை குறைக்கும்படி முயற்சிக்கிறார்கள். விசேஷமாக அவர்களது நிர்வாக மேலாளர்களின் கருத்துப்படி ஜனங்களின் இழிவான ருசியை அறிந்து வெறுப்புடும் விபரங்களை உணர்ந்து, பொதுவாக பொதுமக்களின் நன்மையை கருதி அதை கட்டுப்படுத்துகிற அவர்களது ஞானம் மெச்சத்தக்கது.

உணர்ச்சி மற்றும் குற்றங்களின் இந்த அலையை கணக்கிட வெவ்வேறு வழிகள் இருக்கின்றன. நமது சத்துருக்கள் நம்மை சந்தேகத்திற்கிடமில்லாமல் குற்றம் சாட்டுவார்கள். அதாவது வேதகாம நரகம், நித்திய ஆக்கினையுள்ள இடமல்ல, ஆனால் கல்லறைதான் என்கிற நமது போதனை பயத்தை அவர்களை விட்டு நீக்கி மனித உணர்ச்சிகளுக்கு சுதந்தரம் கொடுக்கிறது என்பதாகும். நமது புதல் துன்மார்க்கர் நமது செய்தியை பெற்றுக்கொள்ள மாட்டார்கள் என்பதே. “துன்மார்க்கரில் ஒருவனும் உணராள். ஞானவான்களோ உணர்ந்து கொள்ளுவார்கள்.” நாம் எதை விசுவாசிக்கிறோம், நம்புகிறோம் என்பதை கண்டுபிடிக்க துன்மார்க்கர் போதுமான அளவுக்கு ஆவல் உள்ளவர்களாக இருக்கவில்லை. அவர்களது நம்பிக்கைகள் தேவனுடைய வசனத்தின் மேல் கட்டப்படவில்லை. ஆனால் அவர்களது சபைப்பிரிவின் கவரவ கனத்தில் உள்ளது.

மாறாக, வேதாகமத்திலும் தேவனிடத்திலும் பொதுவான நம்பிக்கையின்மை, எந்த வகையான நரகம் அல்லது பரலோகத்தில் உள்ள நம்பிக்கையின்மைக்கு இந்த குற்ற அலையே மிகவும் காரணமாக இருக்கிறது என்று நாங்கள் குற்றம் சாட்டுகிறோம். ஏனெனில் கடந்த முப்பது ஆண்டுகளில் நமது மாபெரும் கல்லூரிகள் ஆயிரக்கணக்கானோரை தேவனை அறியவோ, ஆராயவோ முடியாது என்ற கொள்கைக்கு திருப்பிக் கொண்டிருக்கின்றன. ஏறக்குறைய ஒவ்வொரு பட்டாரியும் இப்படிப்பட்ட கொள்கையுடையவராயிருக்கின்றனர். வேதாகமத்தின் மேல் நம்பிக்கையின்மை சமூகத்தின் ஒவ்வொரு அடுக்கிலும், பிரசங்க மேடையிலும் சமூக வட்டாரங்களிலும் பரவியிருக்கிறது. காரணம் அவர்களது உயர்ந்த வாழ்க்கைத் தரம். தற்காலத்தின் குற்றங்கள் கல்லூரி பயிற்சி பெற்ற ஆண்கள் மற்றும் பெண்களால் அடிக்கடி நிகழ்த்தப்படுகிறது என்பது கவனிக்கப்படுகிறது. இன்னும் மற்றவைகள் வேதாகமம் தேவனுடைய வார்த்தை என்பதில் நம்பிக்கையின்மையினால் செய்யப்படுகிறது.

ஆனால் மேலே சொல்லப்பட்டவைகளோடு தற்காலத்தில் ஏதோ விநோதமானது இருப்பதாக நாங்கள் நம்புகிறோம். நமது நாட்கள் எல்லா திசைகளிலும் மனதளவிலான செயல்பாடுகள் உள்ளதாக இருக்கிறது. ஒரு நாள் எல்லா திசைகளிலும் மிதமிஞ்சி நிம்மதியற்றதாக இருக்கிறது. மிகவும் புதல்படுத்தப்பட்ட உணவு மற்றும் பானங்கள் சரீர பிரகாரமான ஆசையை தூண்டுகின்றன; காரணமான விருப்பங்களுக்கு வழி நடத்துகின்றன. கடந்த ஆறாயிரம் வருடங்களாக பெற்ற சீக்கேடு மற்றும் பலவீனத்தினால் நமது இனத்தின் பிரயாசை மிகவும் அதிகமாக இருக்கிறது. ஆனால் தத்துவ சாஸ்திரம் எதுவாக இருந்தாலும் உலகமானது மிகவும் நிம்மதியற்ற நிலையில் கோபம், வன்மம், பகை, சண்டைகள், பொறாமைகள், பெருமை போன்றவைகளை வெளிப்படுத்தும்படி எழுப்பப் பெற்று தீவிரமான குழப்பத்தில் இருக்கிறது.

அர்ப்பணம் செய்த தேவனுடைய ஜனங்கள், அவர்கள் உலகத்தாராக இல்லாதிருந்தும், உலகத்திலிருக்கிறார்கள். அவர்கள் புது சித்தத்துடன் “கிறிஸ்து இயேசுவில் பரிசுத்தமாக்கப்பட்டு,” புது சிருஷ்டியாக இருந்தும், அவர்கள் “இந்த பொக்கிஷத்தை மண்பாண்டங்களில் பெற்றிருக்கிறார்கள்.” அவர்களது மண்பாண்டங்கள், உலகமானது பொதுவாக தாக்கப்படுகிறது போல, உணர்ச்சிகள் மற்றும் கொந்தளிப்புகளின் தாக்குதலுக்கு உட்பட்டிருக்கிறது. சத்துருவானவனும் விழுந்துபோன தூதர்களும் தவறான திசைகளில் மன உணர்ச்சிகளை உண்டாக்குவதற்கு காரணமாக இருக்கிறார்கள் என்று நாம் யுகிப்பது சரியாக இருக்குமென்றால், பிறகு இந்த சத்துருக்களான ஆவிகள் அர்ப்பணம் செய்த கர்த்தருடைய அடியார்களை கண்ணியிலும் வலையிலும் சிக்க வைக்க மிகவும் விழிப்பாக இருப்பார்கள் என்று நாம் நிச்சயமாக உணரலாம். பரிசுத்த பவுல் கூறுவது போல் “அவனுடைய தந்திரங்கள் நமக்கு தெரியாதவைகள் அல்லவே.” (2 கொரிந்தியர் 2:11) “மாம்சமும் இரத்தமும் வான மண்டலங்களில் உள்ள பொல்லாத ஆவிகளோடு” போராடுவதற்கு தகுதிபுள்ளவைகள் அல்ல. (எபேசியர் 6:12) ஆகையால் மற்றவர்களைக் காட்டிலும் கர்த்தருடைய ஜனங்கள் மிகவும் எச்சரிக்கையாக இருப்பது அவசியமாக இருக்கிறது. நமது நாளில் அனுமதிக்கப்பட்டிருக்கிற தீமையான போக்குகளை எதிர்த்து நிற்க விசேஷமான எச்சரிக்கை அவசியமாக இருக்கிறது.

“எல்லாக் காவலேடும் உன் ஒருயத்ததைக் காத்துக்கொள்”

கிறிஸ்தவனின் பலத்தின் இரகசியம், தனது மாம்சீக சித்தத்தை விட்டுவிட்டு, அதற்கு பதிலாக கிறிஸ்துவின் சித்தத்தை எடுத்துக் கொள்வதில் அமைந்திருக்கிறது. அவனது ஆபத்து தனது புது சித்தத்தின் தீர்மானத்தை அவனது மாம்சம் மீறுகிற முயற்சியில் அமைந்திருக்கிறது. மாம்சமானது இரகசியமாக இது, அது மற்றும் மற்ற காரியங்களும் தவறில்லை, ஏனெனில் அவை இயற்கையானது என்று அறிவறுத்துகிறது. அதன் உரிமைகள் பாதுகாக்கப்பட வேண்டும் என்று அது அறிவறுத்துகிறது. புது சிருஷ்டியானது, மாம்சத்தை அதன் இச்சை ஆசைகளோடு கொல்லும் என்று அது சில சமயங்களில் அறிவறுத்துகிறது. (கொலோசெயர் 3:5; கலாத்தியர் 5:24)

புது சிருஷ்டியானது ஒவ்வொரு காரியத்திலும் மாம்சத்தின் யோசனைகளின் மேல் நம்பிக்கை வைக்க முடியாது. மாம்சத்தின் ஆலோசனைகளுக்கு அது இடங்கொடுத்தால் வஞ்சகத்திலும் கண்ணியிலும் சிக்க வைக்கும் என்பதை அனுபவமானது போதிக்கிறது. ஆகவே புது சிருஷ்டியானது முழுவதுமாக கர்த்தரையும் அவரது யோசனைகளையும் தேவனுடைய வார்த்தையையும் நம்பியிருக்க வேண்டும். புது சிருஷ்டியின் விவேகமான தீர்மானம் தெய்வீக அறிவுறுத்தல்களின் அடிப்படையில் இருக்க வேண்டும். எந்த காரியத்திலும் தனது மாம்சீக தீர்மானத்தை, தனது சொந்த தீர்மானத்தை நம்புவதற்கு தைரியங்கொள்ளக்கூடாது. சக மனிதரின் தீர்மானத்தை கூட நம்புவதற்கு தைரியங்கொள்ளக் கூடாது. ஏனெனில் அவர் மனசாட்சி உடையவராக இருந்தாலும் சரியான புத்திமதி சொல்ல நோக்கங் கொண்டிருந்தாலும், அவர் ஏறக்குறைய மாம்சீக சிந்தையடி தான் கூறுவார். புது சிருஷ்டி தனது சரியான மார்க்கத்தை தேவனுடைய வசனத்திலிருந்து கேட்க வேண்டும், அதை பின்பற்ற வேண்டும். அதன் கொடுமான பலன் என்ன என்பதை அறியாமல் அதிலிருந்து விலக தைரியங்கொள்ளக் கூடாது.

மாம்சத்தை கட்டுப்படுத்துவதில், கிறிஸ்துவின் சிந்தையின் மதிப்பை உணர்வதில், ஆவிக்குரிய வளர்ச்சியில் கிறிஸ்தவன் முன்னேறும் போது, அவன் ஒரு வகையில் “கர்த்தரிலும் அவருடைய சத்துவத்தின் வல்லமையிலும் பலப்பட்டிருக்கிறான்.” பரிசுத்த ஆவியின் வல்லமையில் அவன் அதிக தயவுள்ளவனாகவும் அதிக சாந்தம் உள்ளவனாகவும் அதிக பொறுமை உள்ளவனாகவும், அதிக சகோதர அன்பு உள்ளவனாகவும் மற்றும் அதிக அன்புள்ளவனாகவும் ஆகின்றான். இப்படியாக அவன் பரிசுத்த ஆவியின் கணிகளிலும் கிருபையிலும் ஆண்டவரின் குணலட்சண சாயலிலும் வளருகிறான். ஆனாலும் அவனது ஆபத்துக்கள் முடிவடையவில்லை. ஏனெனில் அவனது சத்துருவும் மாம்சமும் அவன் தனது இருதயத்தை முதலில் கர்த்தரிடம் கொடுத்த போது பண்ணின தாக்குதலிலிருந்து முற்றிலுமாக வேறான வகையில் தாக்குதல் பண்ண தயாராயிருப்பதை அவன் காண்கிறான்.

இந்த பிந்தைய தாக்குதல்கள், ஆவிக்குரிய உச்சக்கட்ட நிலையை அடைதல் ஆகிய அன்பு பற்றிய திசையில் இருக்கிறது. புது சிருஷ்டியாக அவனது அன்பு பரிசுத்தமானதாகவும், புனிதமாகவும் ஆவிக்குரியதாகவும் இருக்க வேண்டும் என்று விரும்புகிறான். மேலும் அவன் தனது சகோதரருக்கான அன்பு, அவன் பிதாவானவரையும் குமாரனையும் பரிசுத்த தூதர்களுடும் அன்பு செலுத்தும் விதமாக இருக்க வேண்டும் என்று விரும்புகிறான். அவன் இந்த அன்பை தற்கால நிலைமைக்கேற்ப சரிகட்ட செய்யும் முயற்சிகள், அவனது பரிசுத்த புனித நோக்கங்கள், குறிக்கோள்கள் மற்றும் விருப்பங்களை மாம்சமானது தாக்குகிறது.

ஆவிக்குரிய காரியங்கள், பரிசுத்தம், சத்தியம் முதலானவைகளை அவனைப் போல சகோதர, சகோதரர்கள் சும்மா புகழாமல், ஆவிக்குரிய கணிகளில் அவர்களது வளர்ச்சி மாம்சத்திலும் மனதிலும் சிந்தையிலும் அவர்களை அதிக வீசுரம் உள்ளவர்களாக்குகிறது.

ஆவிக்குரிய அன்பு, நம்பிக்கை, ஐக்கியம் ஆகியவை வளரும் போது, மாம்சீக பலவீனத்தின் மூலம் ஒரு புது ஆபத்து இருக்கிறது. ஆகையால் தேவனுடைய ஒவ்வொரு பிள்ளையும் தொடர்ந்து எச்சரிக்கையாக இருக்க வேண்டியது அவசியம். மாம்சீக சிந்தையின் ஒவ்வொரு அத்துமீற்தலையும் அதன் விருப்பங்கள் ஆசைகளையும் கவனித்து ஜெபத்தில் வைக்க வேண்டும். புது சிருஷ்டி ஜீவிப்பதற்கு மாம்சீக ஆசைகள் எப்படியாவது அழிக்கப்பட வேண்டும், சிலுவையிலிறையப்பட வேண்டும், கொல்லப்பட வேண்டும். ஒன்றின் வாழ்வு மற்றதின் மரணத்தில் இருக்கிறது. இந்த மாபெரும் சத்தியத்தை எவ்வளவு சீக்கிரம் புரிந்துகொள்கிறோமோ அது நமக்கு மிகவும் நல்லது.

“மேலானவைகளையே நாடுங்கள்”

இந்த பூமிக்குரிய ஆசைகள் எப்பொழுதுமே சிற்றின்ப ஆசைகளை நோக்கியிராதபடிக்கு புது சிருஷ்டியின் விருப்பங்களிலிருந்து எப்பொழுதும் வேறு திசைகளில் மாற்றும் நோக்கமுடையதாக இருக்கிறது. சகோதரர்களுக்கிடையேயும் சகோதரிகளுக்கிடையேயும் அந்நியோந்நியம் வளரும் போது ஏற்பட்ட ஆவிக்குரிய காரியங்களை நாம் அறிந்திருக்கிறோம். இந்த காயம் அவர்கள் ஆத்துமா விரும்புகிற பூமிக்குரிய சகோதரத்துவத்தின் திருப்தியில் அடங்கியிருக்கிறது. அது பரிசுத்தமானதாக இருக்கிறது. பூமிக்குரிய தளத்தில் அவரது ஜனங்கள் யாருடனும் மன திருப்தியில் இருப்பது தேவனுடைய நோக்கம் அல்ல. அவரிடத்திலும் அவரது வார்த்தையிலும் முழுமையான விசுவாசம், அவரிடத்தில் நமது தனிப்பட்ட பொறுப்பை உணரச் செய்யும்; நம்மை தனித்தனியாக அவரிடத்தில் இழுக்கச் செய்யும். இதன் மூலம் தோழமையை, சந்தோஷத்தை, சமாதானத்தை இருதய பூர்வமாக நாம் காண்போம்.

ஆகையால் பழைய சிருஷ்டியின் தோழமை, அது தூய்மையான நோக்கத்துடன் இருந்தாலும், அது புது சிருஷ்டிக்கும் கர்த்தருடனான ஆவிக்குரிய தோழமைக்கும் அவமானம் ஆகும். பூமிக்குரிய தளத்தில் நம்மை ஏதாவது ஒன்று முழுமையாக திருப்திப்படுத்துமானால் நாம் இன்னும் கர்த்தர் நமக்காக திட்டமிட்டிருக்கிறதும் அவரால் மட்டுமே திருப்தி அடையக்கூடியதுமான உயர்ந்த மனோபாவத்தையும் ஆசையையும் நாம் அடையவில்லை என்பதற்கு ரூபகாரமாகும்.

நம்முடைய வாழ்க்கையின் முடிவில் நாம் அனுமதிக்கிற மாம்சீக தோழமை, அது நல்ல நோக்கத்துடன் இருந்தாலும் அது இன்னொரு வகையில் அனுசலமற்றதாக இருக்கிறது. அது கர்த்தரையும் அவரது தோழமையையும் சரியானபடி உணருகிறதில் தோல்வியை குறிக்கிறதோடல்லாமல் சபையாகிய கிறிஸ்துவின் முழு சரீரத்தின் தோழமையை சரியானபடி உணருகிறதிலும் தோல்வியை குறிக்கிறது.

கிறிஸ்துவின் ஆவியானது கர்த்தரிடத்தில் மட்டுமே நமது அனுதாபமும் அக்கரையும் மையப்படுத்தப்பட்டதாக இருக்க அனுமதிக்கிறதாக இருக்கிறது. சபையாகிய கிறிஸ்துவின் சரீரமாகிய மற்றவர்களிடத்தில் நமது அக்கறை அனைவரிடமும் இருக்க வேண்டும். பணக்காரர்களிடம் மாத்திரமல்ல, ஏழைகளிடமும், ஞானிகள் மற்றும் உயர்ந்தவர்களிடம் மாத்திரமல்ல,

குறைவான ஞானமுள்ளவர்கள் மற்றும் அறியாமை உள்ளவர்களிடத்திலும் படித்தவர்களிடத்தில் மாத்திரமல்ல, படிக்காதவர்களிடத்திலும் நாம் அக்கறையுள்ளவர்களாக இருக்க வேண்டும். நமது அக்கறை மாம்சத்தின் படியில்லாமல், கிறிஸ்துவுக்குள் புது சிருஷ்டியாக அவர்களுக்குள் இருக்க வேண்டும். பூமிக்குரிய போதனைகளிலும் மாம்சீக பலவீனத்திலும் உணமுற்றவர்களாக இருப்பவர்கள் மட்டுமே நமது அனுதாபத்திற்கும் அன்புக்கும் தகுதியானவர்கள். ஏனெனில் அவர்கள் நல்ல போராட்டத்தை போராடவும் அவர்களது கறைகளை ஜெயங்கொள்ளவும் நாம் பாடுபட வேண்டும்.

ஆகையால் நாம் கர்த்தருடைய ஜனங்களாக நாம் மேலானவைகளையே அதிகமதிகமாக நாட வேண்டும், பூமிக்குரியவைகளையல்ல. அதன் மூலம் இப்படியாக தேவனுடைய நன்மையும் பிரியமுமான அவரது சித்தம் நம்மில் பரிபூரணமாக நிறைவேற தகுதியானவர்கள் என்பதை நினைப்புகலாம். அவரது சித்தம் நியாயமற்றதல்ல. அவர் நம்மை மண்ணென்று நினைவு கூருகிறார். தேவனிடத்தில் நமது அர்ப்பணம் மாம்சத்தின் படியில்லாமல் , ஆவியின்படி இருக்க வேண்டும் என்பது நமது சித்தமாக இருக்க வேண்டும் என்பது அவரது விருப்பமாக இருக்கிறது. தனிப்பட்டவர்களோடு மாத்திரமல்ல சபையில் எளியவர்களோடு மாத்திரமல்ல, கிறிஸ்துவின் நாமத்தினால் நாமம் தரிக்கப்பட்ட அனைவரோடும், தங்கள் முகத்தை பரலோகத்தை நோக்கி வைத்துக்கொண்டு, சிலுவை வீரர்களாக சீயோன் மலையை நோக்கி செல்லுகிறவர்களோடும் மற்றும் முதற்பேறானவர்களின் சர்வசங்கமாகிய சபையோடும் கூட இருக்க வேண்டும் என்று விரும்புகிறார்.